

Ε' Κυριακὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα
«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή»
(Ιωάν. 4, 5-42)
25 Μαΐου 2008

Κατὰ τὴν Ε' Κυριακὴ τῆς περιόδου ποὺ διανύουμε, δηλ. τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀδελφοί μου, στὴν Ἐκκλησίᾳ μας διαβάζεται ἡ περικοπὴ τῆς Σαμαρείτιδος, ποὺ εἶναι & αὐτὴ ἀπὸ τὶς πλέον περίφημες περικοπὲς τῆς Καινῆς Διαθήκης, γιατί ὡς ἀπόφθεγμα διακηρύσσονται ὑψιστες ἀλήθειες τῆς Χριστιανικῆς πίστεως.

«Πινεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πινεύματι & ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν». Ὁ Θεὸς & ὅλη ἡ ἀλήθεια περὶ Θεοῦ δὲν εἶναι μία ἀνακάλυψη τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀποκάλυψη τοῦ ἕδιου του Θεοῦ σὲ ὄσους εἶναι ἄξιοι αὐτῆς τῆς ἀποκαλύψεως. Ὁ Θεὸς ἀποκαλυπτόμενος στὸν ἀνθρωπὸ τοῦ χαρίζει τὴν γνώση & αὐτὴ ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σωτηρία. Στὴ Σαμαρείτισσα ὁ Κύριος ἀποκάλυψε τὸν ἐαυτό Του & αὐτὸ εἶχε ὡς συνέπεια τὴ σωτηρία της. Ὁ Χριστὸς ἀποκαλυπτόμενος στὸ «φρέαρ τοῦ Ἰακώβ» ὄμολογεῖται πρῶτον «Ἰουδαῖος», ἐπειτα «Κύριος», μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ἀξιοσέβαστου προσώπου, κατόπιν «μείζων του Πατριάρχου Ἰακώβ», ἐπειτα «Προφήτης», ὕστερα «Μεσσίας Χριστὸς» καὶ τέλος «ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου». Στὴν συζήτηση ποὺ ἔχει ὁ Χριστὸς μὲ τὴν Σαμαρείτισσα γυναῖκα τῆς ἀποκαλύπτει τὸν τρόπο τῆς ἀληθινῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι πινεῦμα & ἐκεῖνοι ποὺ Τὸν προσκυνοῦν πρέπει νὰ Τὸν προσκυνοῦν «ἐν πινεύματι & ἀληθείᾳ». Ὁ Θεὸς γνωρίζεται & προσκυνεῖται ἐν Χριστῷ ποὺ εἶναι ἡ Ἀλήθεια & ἐν ἀγίῳ Πινεύματι, ποὺ εἶναι τὸ Πινεῦμα τῆς ἀληθείας & πέμπεται ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ.

Ἄδελφοί μου, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου στὴν Σαμαρείτιδα εἶναι ἡ πλέον πινευματικὴ διακήρυξη & ὁ πιὸ ὑπέροχος ὄρισμὸς τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ· «Ἐρχεται ὥρα & νῦν ἐστι, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουντι τῷ Πατρὶ ἐν πινεύματι & ἀληθείᾳ. Καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν». Ἡ λατρεία πρὸς Αὐτόν, τότε μόνον εἶναι δεκτὴ & εὐάρεστη, ὅταν εἶναι εἰλικρινῆς ἐκδήλωση τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, ὅταν ἐκφράζῃ πινεῦμα ἀληθινῆς θεογνωσίας & μιὰ ἄγια, φλογερὴ τῆς ψυχῆς ἀφοσίωση· ὅταν μιλᾶ τὸ πινεῦμα μας στὸ Πινεῦμα, ὅταν συνομιλῇ ὁ μικρὸς μὲ τὸν Μεγάλο, ὅταν μιλᾶ ὁ ἔσω ἀνθρωπος, καὶ ἀς μὴ κινεῖται ἡ γλώσσα, «καὶ σιωπῶντων ἀκούει ὁ Θεός».

Ἡ ἀληθινὴ λατρεία δὲν κολλάει στοὺς ἔξωτερικοὺς τύπους, στὶς μορφὲς τοῦ τόπου ἢ τοῦ χρόνου. Ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ δὲν ξέρει ἀπὸ Μητροπολιτικοὺς ναοὺς ἢ παρεκκλήσια, δὲν περιορίζεται σὲ εἰδικὲς ἡμέρες ἢ ὥρες. Δὲν θὰ μᾶς ρωτήσῃ ὁ Θεὸς πότε προσευχηθήκαμε, ἀλλὰ πῶς προσευχηθήκαμε. Δὲν θὰ μᾶς ρωτήσῃ ποὺ προσευχηθήκαμε, ἀλλὰ ἂν τὸν

ἀγαπήσαμε & χωρὶς ὑποκρισίες, προλήψεις, δεισιδαιμονίες «ἐν πνεύματι & ἀληθείᾳ» Τὸν προσκυνήσαμε. Ἀληθινὴ λατρεία & θυσία γιὰ τὸν Θεό; Εἴναι «πνεῦμα συντετριμμένον». Ἔχουν διαπιστωθῆ ὁι ἀποκλίσεις & οἱ ἐκτροπές μας ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ & σωστὴ προσκύνηση τοῦ Θεοῦ & εἴναι ἐπίκαιρος ὁ Προφήτης Ἡσαΐας (Κέφ. 29,13), λέγοντας «ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ».

Καὶ προσθέτει ὁ ὑμνωδός: «Τὴν ὑμνωδίαν ἐνεργῶν συνελήφθην τὴν ἀμαρτίαν ἔκτελῶν. Διὰ μὲν τῆς γλώσσης ἄσματα φθεγγόμενος, διὰ δὲ τῶν λογισμῶν ἄτοπα λογιζόμενος» καὶ ἀκόμα: Ἐνῷ «κέκτημαι πάντα ὅσα μισεῖ ὁ Θεὸς σάρκα & πνεῦμα & νοῦν μολύνας ἀθεμίτοις & αἰσχροῖς λόγοις & ἔργοις & γλώσση κατακρίνω τοὺς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι (Δοξ. Ἐσπερινοῦ 29ης Νοεμ.).

Ἀγαπητοὶ ἀκροατές, «Καὶ νῦν ἐστίν». «Ιδρύεται ἡ πνευματικὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ & πολῖτες τῆς θὰ εἴναι ὅσοι σὲ ὅλο τὸν κόσμο λατρεύουν τὸν Θεὸν ἐν πνεύματι & ἀληθείᾳ· ὅχι ὑλικὰ ἀλλὰ πνευματικά, ὑμνολογοῦν πανταχοῦ παρόντα Θεό. Πίστις δι’ ἀγάπης ἐνεργουμένη. Πνευματικὸν πρέπει νὰ γίνουμε καὶ «ἀσώματοι, σὰν τοὺς ἀγγέλους, καὶ νὰ προσφέρουμε λατρεία διὰ τοῦ ἀσωμάτου μέρους τοῦ ἐαυτοῦ μας τουτέστιν διὰ τῆς ψυχῆς & τῆς τοῦ νοῦ καθαρότητος». Ὁ Θεὸς εἴναι ἀσύλληπτος & ἀνάλογη πρέπει νὰ εἴναι & ἡ λατρεία Του. Ὁ Θεὸς εἴναι πατέρας ὅλων & σώζει ὅλους διὰ τοῦ Μεσσίου. Ὁ Μεσσίας εἴναι ὁ Χριστός. Μόνον δι’ Αὐτοῦ μπορεῖ κάποιος νὰ ὀδηγηθῇ σὲ θεογνωσία & σὲ ἀπολύτως ὄρθὴ λατρεία & στὴ σωτηρία.

«Ο Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός» διεκήρυξε ὅτι εἴναι τὸ «ὕδωρ τὸ ζῶν». Αὐτὸ ἔκτοτε ὑπάρχει στὴν ἐπὶ γῆς Ἑκκλησία Του. Ἔχουμε καθῆκον νὰ τὸ γενόμαστε· «Δεῦτε & ἀρρύσασθε», γιὰ νὰ γίνουμε ἀληθινοὶ προσκυνητές, κατοικητήρια τῆς Ἅγιας Τριάδος & βλέποντάς μας οἱ πάντες νὰ «καταθέτουν τὴν μαρτυρία». «Ὄντως ἡγέρθη ὁ Κύριος».

Ἄρχιμ. N. K.

[dkpdf-button]